

Beslutte: Jeg skal tillade mig at sige et Par Ord om Andringsforslaget under Nr. 6 til § 9. Det er mig, der har fremtalt det, og saaledes skylder jeg ogsaa at begynde det. Den Motivering, som den ærede Ordfører for Udvalget gav dette Forslag, var nærvæd at gjøre mig ondt. Han sagde blandt Andet, at han fandt Bruigen af disse Geværer mindre nødvendig, at den var mindre heldig, og han var nærvæd at sige til, at det var Leg og Spil, som de brugtes til. Jeg vil sige om disse Geværer, at de unge Mænd i Skyttekredsene, der interessere sig for Skyttefagen, interessere sig ogsaa for at have Geværer. Man kan sige, at Exercits og Gymnastik er mindre vigtig og mindre nyttig i Skytteforeningerne, og jeg indrømmer, at ogsaa for mig ere disse Dvælsler underordnede Skydningen. At lære den godt er Hovedsagen for Soldaten. Men da Forholdene ere saadanne paa vor Egn, at vi mangle det tilstrækkelige Antal unge Mænd til at lede Skydningen, men have nok, der ville deltage i Indøvelsen, have vi brugt den Fremgangsmaade at dele de Timer, hvori Skytterne ere til Dvæls, saaledes, at Nogle voves i Skydning, medens Andre ere til Exercits og navnlig da Geværexercits. Der er altsaa Nogle af Folkene, som skyde, medens Andre exercere, og omvendt. Paa denne Maade ere de unge Mænd beskæftigede hele Tiden i deres faa fritimer, og det er mig bekendt, at der derfor sættes overmaade stor Pris paa, at man har disse Geværer. Vi have hidtil havt et tilstrækkeligt Antal af dem; men de ere nu af Krigsbestyrelsen, blevne indfaldte, og jeg har lagt Mærke til, at det har været et stort Savn for denne Kreds allerede sidste Sommer, at vi ikke have havt dem. Der siges til os, at man jo sagtens kan købe dem selv, naar de ikke koste mere end 4 Mark i gamle Penge eller 1 Kr. 35 Ø. pr. Stykke. Dertil vil jeg svare, at der ikke er mange af de Eldre, der have Interesse nok for Skyttefagen. Det er jo nemlig hos dem, at vi skulle vente at faae Bidrag til Indkøbet af disse Geværer. Jeg veed det af Erfaring, thi jeg har selv været med til at søge at faae indsamlet disse 4 Marks Bidrag i den Kreds, hvor jeg hører hjemme, men det mislykkedes; vi vare kun et Par Stykker, som vilde bidrage dertil. (Riser: Det er et Bevis paa, hvad det Gæle duer til!) Nei, det er et Bevis for, at de Gamle ikke have tilstrækkelig Interesse for Sagen, og at de Unge, som drive den med Lyst, ikke have Raad til at affe disse Penge. (Riser: Det er Humberg Altsammen!) Det er Humberg Altsammen, siger det ærede Medlem fra Viborg. Det kan jo være, at det ærede Medlem betragter hele vort Militærvæsen som Humberg; men min Mening er, at saa længe vi have en Militæretat i Landet, saa længe er det rigtigt, at vi søge at faae vore unge Mænd uddannede paa den letteste og billigste Maade, og skulle vi opnaa at faae en forkortet

Uddannelsesetid for vore Solbater, er det ikke muligt paa anden Maade end ved Hjælp af Skytteforeningerne. Jeg skal tillade mig, at anbefale dette Forslag, og jeg vil sige, at selv om vi skulde overtage den Forpligtelse, som blev omtalt for, at hver Kreds skal indstaa Krigsministeriet for de udleverede Geværer — ikke udbetale den Sum, de repræsentere, men indstaa for, at de alle komme tilbage, da gaa vi ind derpaa. Med disse Ord skal jeg altsaa anbefale Forslaget. Der er et Par andre Forslag, som jeg kunde have Lyst til at omtale, men jeg skal vente for at høre den ærede Krigsminister først.

Krigsministeren (Rau ff mann): Jeg skal først udtale mig om det Andringsforslag, der er filltet til § 9 under Nr. 6, nemlig om en gratis Uddeling af kassable Geværer til de Skyttekredse, som derom fremsætte Begjæring for Krigsministeren. Jeg skal først og fremmest gjøre den Bemærkning, at kassable Geværer have vi ikke liggende, nei, udgangbare Geværer ere de eneste, der have været udleverede, og hvis der skulde blive Tale om Udlevering af Geværer, maa det altsaa være dem, da de kassable Geværer allesammen sælges. Jeg skal ikke nærmere udtale mig om, hvorvidt man fortrinsvis skal lægge Bægt paa Skydning eller Gymnastik eller Geværexercits i Skytteforeningerne. Meningerne kunne være delte derom, men Krigsbestyrelsen maa absolut holde paa, at den største Bægt lægges paa Skydningen, dernæst paa Legemsøvelser og fluttelig paa Geværexercits. Hvorvidt de sidste Dvælsler ville være til Gavn, beror aldeles paa, hvorledes de ledes, og med hvilken Interesse og oprigtig Iver de drives af Deltagerne. Det er allerede her blevet omtalt, at Krigsministeriet har udleveret Geværer til Skyttekredsene i et temmelig betydeligt Omfang imod en Erstatning af 1 Kr. 35 Ø. for hver, forsaavidt de ikke tilbageleveres. Dervedbestyrelsen for Skytteforeningerne har imidlertid ønsket, at der ikke maatte blive udleveret flere saadanne Geværer, da den havde megen Besvær med at indstaa for dem eller faae dem tilbage igjen. Det har saaledes viist sig, at c. 2,000 Geværer ikke have kunnet staffles tilveie, da de indfaldtes. Da imidlertid det, der forlanges, forholdsviis er en Ubetydelighed, kan jeg nok gaa ind paa en saadan Uddeling af udgangbare Geværer, forsaavidt de lokale Bestyrelser ville paatage sig Ansvar for, at de blive tilbageleverede, thi hvis denne Betingelse ikke stilles, risikerer man, at de alle forsvinde, ja, at Enkelte endogfaa gjøre sig en Fordel af at sælge de Geværer, de have modtaget. I detmindste har det været aldeles uforklarligt, hvorledes saa mange Geværer ellers kunde være forsvundne. Men jeg maa dog tillige udtale, at en saadan Uddeling af Geværer maa have en Grændse, og at det ikke maa betragtes som afgjort, at man i Fremtiden